

PASJA SŁOBODZIANKA

Okres wielkanocny sprzyja duchowo-moralnym refleksjom, które wplatają się w tradycję chrześcijańską. Może trochę więcej myślimy o śmierci, tu i ówdzie organizuje się misteria „na pamiątkę”, a Tadeusz Słobodzianek wystawił w Teatrze Na Woli opowieść o „Pasji prawdziwej”, spontanicznej, tkwiącej na pograniczu zbrodni i mszy i stanowiącej zaślubiny wódki z krzyżem. Jest w tym spektaklu kilka zaskoczeń. Po pierwsze, bliska genialności w swojej prostocie reżyseria czeskiego twórcy teatralnego Ondreja Spišaka. Po drugie, wspaniała rola Andrzeja Seweryna, którego ucharakteryzowana fizjonomia na plakacie jest absolutnie nie do poznania. Po trzecie, spektakl idealnie wpisuje się w kresowo-prawosławny krajobraz kulturowy dzięki przygotowaniu wokalnemu Tetiany Sopiłki, ukraińskiej etnomuzykolożki, która potrafiła ze stołecznego zespołu teatralnego stworzyć autentyczny chór cerkiewny z małej wioski w Białostockiem. Głęboko poruszający dramat. Wielki sukces polskiego teatru.

Bronisław Tumiłowicz

Tadeusz Słobodzianek, „Prorok Ilia. Nieprawdopodobna historia w XIV scenach”, reżyseria Ondrej Spišak, scenografia František Liptak, kostiumy Jan Kozikowski, przygotowanie wokalne Tetiana Sopiłka, Teatr Na Woli w Warszawie, premiera 31 marca 2012

I PO „MISIU”!

To niezbyt komfortowa sytuacja dla aktora, gdy kojarzony jest z jedną rolą. Ale być kultową dziewczyną kultowego prezesa Ryszarda Ochódzkiego z filmu „Miś” to jak wygrana na loterii. Krystyna Podleska, która urodziła się w Londynie i tam zdobyła aktorskie szlify, rzadko dziś pojawia się na scenie. Ponoć głównie zajmuje się tłumaczeniami. Monodram „Mój boski rozwód” przeniesiony z krakowskiego Teatru Ludowego jest więc wyjątkiem i dlatego warto go dostrzec. Sprawna reżyseria mistrza Jerzego Gruzy, humor i rzeczywiście dobre aktorstwo Podleskiej stanowią gwarancję miłego wieczoru. A zamiast misia aktorka ma na scenie wypchanego pieska.

Bronisław Tumiłowicz

Geraldin Aron, „Mój boski rozwód”, tłumaczenie Christine Podleska, Anna Wołek, reżyseria Jerzy Gruza, Teatr Druga Strefa w Warszawie, spektakl 23 marca 2012